

כה:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

(א) נ"ל דכן נ"ל רב חנן
משמיה דרב אחר רחילת ידים
ורגלים כחמין ערבית רשות
ואני אומר תצוה תמנהג של
ר"י בר אלעזר.

במה מדליקין פרק שני שבת

ותתן לו ואלא אורו טב"ה דבת אורו היא. ואם
ולא לאורו כמיז אימא תמן לו ולא דבר שאין
י"ל דאם כן לא לכחוב אלא תמן דאין נתינה
פרוטת* מדכתיב לו משמע לו ולא לאורו:

הדלקת נר בשבת חובה. פי'

במקום סעודה דחובה
הוא שסעוד במקום הנר משום עונג
אכל מהדלקת נר גופיה לא היה פריך
אזאי דפשיטא דחובה היא דהמנן
(לקמן דף לא): על ג' עבירות נשים
(כ"ו) שאין וזירות הדלקת הנר:
החובה. לגבי רחמיה (ו) ידים בממין
קרי ליה חובה דלא הוי

ואין לה פדיון ואסורה לזרים הנך נפיש
ואיבעית אימא קדש חמור שכן ענוש כרת
ר"ב נחמן בר' יצחק אמר אמר קרא יתתן
לו לו ולא לאורו מכלל דבת אורו הוא:
רבי ישמעאל אומר כו': מאי מעמא אמר
(ג) רבא מתוך שריחו רע גורה שמא יניחנה
ויצא אמר ליה אב"י ויצא אמר ליה שאני
אומר הדלקת נר בשבת חובה דאמר רב
נחמן בר' רב זבדא ואמרי לה אמר רב
נחמן בר' רבא אמר רב הדלקת נר בשבת
חובה רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית
רשות ואני אומר יצמוז מאי מצוה דאמר
רב יהודה אמר רב כך היה מנהגו של
ר' יהודה בר' אלעאי ע"ש מביאים לו עריבה
מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו ומתעטף
ויושב בסדינין המצוייצין^א ודומה לזלמאך ה'
צבאות והיו תלמידיו מחבין ממנו כנפי כסותן
אמר להן בני לא כך שניתי לכם ^בסדין
בציצית בית שמאי פוטרין וב"ה מחייבין
והלכה כדברי בית הלל ואינהו^ג סברי גזירה
משום כסות לילה: ^דותזנה משלום נפשי
נשיתי טובה מאי ותזנה משלום נפשי אמר ר'
אבהו זו הדלקת נר בשבת נשיתי טובה אמר
רבי זרימא זו בית המרחץ (ג) (אמר רבי יוחנן)
זו רחיצת ידים ורגלים בחמין ר' יצחק נפתח
אמר זו מטה נאה וכלים נאים שעליה ר' אבא
אמר זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לתלמידי
חכמים: ת"ד איזה עשיר כל שיש לו נחת
רוח בעשרו דברי רבי מאיר: סימן מ"ט
ק"ס: רבי טרפון אומר כל שיש לו ק'
כרמים ומאה שדות וק' עבדים שעובדין בהן
רבי עקיבא אומר כל שיש לו אשה נאה
במעשים רבי יוסי אומר כל שיש לו בית
הכסא סמוך לשולחנו ^התניא רבי שמעון
בן אלעזר אומר ר'אין מדליקין בצרי מאי
טעמא אמר רבה מתוך שריחו נודר
גורה שמא יסתפק ממנו אמר ליה אב"י

לימא

וְיִן אֶחָד קֵדֶשׁ יֵשׁ קֵדֶשׁ שְׁנֵיכֶם כֻּנּוּ
 לְיוֹרֵשׁ. לְעוֹלָם אֶחָד קֵדֶשׁ יֵשׁ קֵדֶשׁ
 מִן מִשְׁכַּן בְּהֵמָה וְתוֹדָה וְשִׁלְמִים: **בַּיּוֹם**
 הַלַּיְנִי עֲרִיר: חֲזָרִי מִיָּד וְנִינֵי נִכְרַחְתָּ
 וְיִחָלֶה עֲרִיר: **רִאשִׁים** יִמְנֵן **סָקָן** לוֹ
 וְלֹא לְאֹדָר. מִכָּאן שֶׁאֵין תּוֹרֵמִין מִן
 הַטֵּמֵא עַל הַטְּהוֹרִים דְּכַחֲבֵי טָהוֹן לוֹ
 דְּבַר הָרָאִי לוֹ לֹאכּוֹל וְלֹא לֵתֵם לְאֹדָר
 לְהִסָּק וְהַזְמִינֵי לְמַעֲשֵׂי יוֹשֵׁל. מִכָּאן
 דְּבַת אֹדָר הֵיאָ לְהִסְקָה: **וְיִשְׁאֵל** מֵאִי
 יִכְרַח לָן: **חֻבֵּב**. כְּבוֹד שְׂנֵת הוּא
 שֶׁאֵין סִמְתָּה חֲשׂוֹנָה בְּנִמְקוֹס הוּא
 כִּינִי יִמְחֵל כְּפֶלֶת בְּחֵלֶל דִּימֹא וְדִק
 עֵשֶׂה: **רְחִילִים** יָדִים וְרַגְלִים. עֲרִיצִת
 לִיל שְׂנֵת: **בְּסִדְרֵיהֶן הַמְלֻוּיִין**. סְדִירִים
 לִפְסָן וְכֵן צִוִּיתָ עַל מַחֲלֵל לְהֵאֵס
 אֶל עֲרֵבֵי הַיָּד וְרַגְלֵי הַיָּד וְרַגְלֵי הַיָּד

תורה אור השלם

1 ראשית דגנך תירשך
והצטרך וראשית גז צאנך
תתן לה רבדים יח ד
2 וחגגה משלום נפשי
נשיתי נוצרה איכה 1 ז

הנהגות הב"ח

(ב) גמ' אמר רבה מתוך שרמז: (ג) שם ו' בית המדרש רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן ו' חילת: (ג) רש"י ד"ה הלוקה וי"ט ונשכל (והלך) מו"מ וי"ב ס"ה ואוכל: (ד) תוס' ד"ה מזה לגבי חילת דים ורגלים בהמין דלא הוי (אב) כל כך מצוה קרי ליה חובה ומים אחרונים:

גליון הש"ס

נבואה ודומה למלאך ה'
צבאות. עין קלוטין דף
עב ע"א כנשיי ד"ה דומים
למלאכי הסדר: רש"י ד"ה
ברת קדשא דאית בה תרי
וכו'. עין בהרע"ב ספיקו
למנהגיהן: תוס' ד"ה תתן
לו וכו' דאין תתנה שפות
משהו משהו. עין גיטין דף
כ ע"א פ"ק שפית ד"ה למלא:

דב נסים גאון

איננו סבור גזירה משום
כסות לילה. עיקר דילה
במס' מנחות בפרק התכלה
(דף ט) דתנו רבנן סדין
כציצית בית שמי פוטרין
ובית הלל מחייבין והלכה
כביתא וכו'. ודב ורא אמר
גזירה משום כסות לילה.

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones